

Lielās Piektdienas dievkalpojuma pielikums

Jēzus Kristus ciešanu stāsts Jāna ev. 18:1- 19:42

Jēzus tiek nodots un apcietināts

Jēzus kopā ar saviem mācekļiem devās pāri Kidronas strautam; tur bija dārzs, kur viņš un viņa mācekļi iegāja. Arī viņa nodevējs Jūda šo vietu zināja, jo Jēzus kopā ar saviem mācekļiem tur bieži bija pulcējušies. Tad nu Jūda nāk uz turieni un ved sev līdzī karavīru nodaļu un arī virspriesteru un farizeju sūtītos sargus ar lāpām, lukturiem un ieročiem. Bet Jēzus, zinādams visu, kas nāks pār viņu, izgāja pie tiem un jautāja: “Ko jūs meklējat?” Tie viņam atbildēja: “Nācarieti, Jēzu.” Viņš tiem sacīja: “ES ESMU.” Arī Jūda, viņa nodevējs, stāvēja kopā ar tiem. Kad viņš sacīja: ES ESMU, – tie kāpās atpakaļ un krita pie zemes. Tad viņš tiem jautāja atkal: “Ko jūs meklējat?” Tie sacīja: “Nācarieti, Jēzu.” Jēzus atbildēja: “Es jums teicu, ka ES ESMU. Ja jūs meklējat mani, tad šiem ļaujiet iet,” – lai piepildītos vārdi, ko viņš bija teicis: “No tiem, kurus tu man esi devis, es neesmu pazudinājis nevienu.” Tad Sīmanis Pēteris, kam bija zobens, izvilcis to, cirta augstā priesteru kalpam un nocirta tam labo ausi. Šī kalpa vārds bija Malhs. Jēzus Pēterim sacīja: “Liec zobenu makstī. Vai tad es nedzeršu to biķeri, ko Tēvs man ir devis?”

Jēzus augstā priesteru priekšā

Tad kareivji ar savu virsnieku un jūdi, sargi, saņēma Jēzu, sasēja viņu un aizveda vispirms pie Hanna; tas bija sievastēvs Kajafam, kurš tajā gadā bija augstais priesteris. Kajafa bija tas, kurš jūdiem bija devis padomu: ir labāk, ja viens cilvēks mirst par tautu.

Pēteris noliedz Jēzu

Sīmanis Pēteris un vēl viens māceklis sekoja Jēzum. Šis māceklis bija pazīstams augstajam priesterim, un viņš iegāja līdz ar Jēzu augstā priestera pagalmā. Bet Pēteris palika stāvam ārā pie vārtiem. Tad otrs māceklis, kas bija pazīstams augstajam priesterim, iznāca ārā un, parunājies ar vārtu sargātāju, ieveda Pēteri iekšā. Kalpone, vārtu sargātāja, Pēterim sacīja: “Vai tik tu arī neesi no šī cilvēka mācekļiem?” Viņš atbildēja: “Neesmu.” Bet kalpi un sulaiņi, sakūruši no oglēm ugunsroku, stāvēja un sildījās, jo bija auksts; un arī Pēteris piestājās pie tiem un sildījās.

Dziesma: Ak, šķīstais Dieva Jēriņ

Augstais priesteris pratina Jēzu

Tikmēr augstais priesteris izjautāja Jēzu par viņa mācekļiem un par viņa mācību. Jēzus tam atbildēja: “Es pasaulē esmu runājis atklāti. Es vienmēr esmu mācījis sinagogā un templī, kur sanāk kopā visi jūdi, un neko neesmu runājis slepenībā. Kādēļ tu jautā man? Jautā tiem, kas ir dzirdējuši, ko es viņiem esmu runājis. Redzi, tie zina, ko es esmu teicis.” Kad viņš to runāja, viens no sargiem, kas turpat stāvēja, iesita Jēzum pa seju, sacīdams: “Vai tā tu atbildi augstajam priesterim?!” Jēzus viņam teica: “Ja es esmu runājis aplam, tad pierādi, ka aplam; bet, ja pareizi, tad kādēļ tu mani sit?” Tad Hanns viņu sasieta aizsūtīja pie augstā priestera Kajafas.

Pēteris vēlreiz noliedz Jēzu

Sīmanis Pēteris stāvēja pie uguns un sildījās. Tad tie viņam jautāja: “Vai tu arī neesi no viņa mācekļiem?” Viņš liedzās, teikdams: “Neesmu!” Viens no augstā priestera kalpiem, radnieks tam, kuram Pēteris bija nocirtis ausi, sacīja: “Vai tad es tevi neredzēju kopā ar viņu dārzā?” Pēteris atkal liedzās, un tūdaļ iedziedājās gailis.

Jēzus Pilāta priekšā

Tad no Kafajas tie veda Jēzu uz pārvaldnieka pili. Bija jau rīts. Paši viņi negāja pārvaldnieka pilī, lai neapgānītos un lai varētu ēst Pashas jēru. Pilāts izgāja pie tiem ārā un jautāja: “Par ko jūs apsūdzat šo cilvēku?” Tie viņam atbildēja: “Ja šis nebūtu ļaundaris, vai tad mēs būtu viņu tev nodevuši?” Pilāts tiem sacīja: “Tad ņemiet viņu jūs un tiesājiet pēc sava likuma.” Jūdi viņam atbildēja: “Mums nav ļauts nevienu nonāvēt,” – lai piepildītos Jēzus vārdi, ko viņš bija sacījis, norādīdams, kādā nāvē viņam būs jāmirst. Tad Pilāts atkal iegāja pilī, pasauca Jēzu un viņam jautāja: “Vai tu esi jūdu Ķēniņš?” Jēzus atbildēja: “Vai tu saki pats no sevis, vai to tev par mani sacījuši citi?” Pilāts viņam teica: “Vai tad es esmu jūds? Tava tauta un virspriesteri man tevi ir nodevuši. Ko tu esi izdarījis?” Jēzus atbildēja: “Mana valstība nav no šīs pasaules. Ja mana valstība būtu no šīs pasaules, mani kalpi būtu cīnījušies, lai es netiktu jūdiem nodots. Bet mana valstība nav no šejienes.” Tad Pilāts viņam jautāja: “Tad tomēr tu esi Ķēniņš?” Jēzus atbildēja: “Tu saki, ka es esmu Ķēniņš. Es esmu dzimis un esmu pasaulē nācis tādēļ, lai liecinātu patiesību. Katrs, kas ir no patiesības, dzird manu balsi.” Tad Pilāts viņam sacīja: “Kas ir patiesība?”

Dziesma: Ak, šķīstais Dieva Jēriņ

Jēzum piespriež nāves sodu

To pateicis, Pilāts atkal izgāja pie jūdiem un tiem sacīja: “Es pie viņa nekādas vainas neatrodu. Jums ir paradums, ka uz Pashas svētkiem es jums kādu atlaižu. Vai gribat, es jums atlaidīšu jūdu Ķēniņu?” Tad tie atkal sāka kliegt, saukdami: “Šo ne, bet Barabu!” Šis Baraba bija laupītājs.

Tad Pilāts lika saņemt Jēzu un viņu šaustīt. Kareivji, nopinuši ērkšķu vainagu, uzlika to viņam galvā un aplika viņam purpura apmetni. Tie nāca viņam klāt un teica:

“Sveicināts, jūdu Ķēniņ!” – un viņu pļaukāja. Tad Pilāts, atkal iznācis ārā, tiem sacīja: “Redziet, es viņu vedu ārā pie jums, lai jūs zinātu, ka es neatrodu pie viņa nekādas vainas.” Tad Jēzus iznāca ārā ar ērkšķu vainagu galvā un purpura apmetnī. Pilāts tiem sacīja: “Redzi, cilvēks!” Kad virspriesteri un sargi viņu ieraudzīja, tie sāka kliegt: “Sit krustā, sit krustā!” Pilāts viņiem sacīja: “Nemiet jūs viņu un sitiet krustā, es pie viņa nekādas vainas neatrodu!” Jūdi tam atbildēja: “Mums ir bauslība, un pēc šīs bauslības viņam ir jāmirst, jo viņš ir darījis sevi par Dieva Dēlu.” Kad nu Pilāts šos vārdus dzirdēja, viņš izbijās vēl vairāk. Iegājis atkal pilī, viņš jautāja Jēzum: “No kurienes tu esi?” Bet Jēzus tam neatbildēja. Tad Pilāts viņam sacīja: “Tu nerunā ar mani? Vai tu nezini, ka man ir vara tevi atlaist un vara tevi sist krustā?” Jēzus atbildēja: “Tev pār mani nebūtu nekādas varas, ja tā tev nebūtu dota no augšienes. Tādēļ lielāks grēks ir tam, kas mani tev ir nodevis.” No šī brīža Pilāts meklēja iespēju viņu atlaist. Bet jūdi kļiedza: “Ja tu atlaid šo, tad tu neesi cēzara draugs! Katrs, kas pats sevi dara par ķēniņu, ir pret cēzaru!” Šos vārdus dzirdējis, Pilāts Jēzu izveda ārā un apsēdās uz soģa krēsla, vietā, ko sauca Akmeņu bruģis, ebrejiski – Gabata. Bija Pashas sagatavošanas diena – ap sesto stundu. Pilāts sacīja jūdiem: “Redzi, jūsu Ķēniņš!” Tie sāka kliegt: “Nost ar viņu, nost ar viņu! Sit viņu krustā!” Pilāts tiem sacīja: “Vai lai situ krustā jūsu Ķēniņu?” Virspriesteri atbildēja: “Mums nav cita ķēniņa kā vien cēzars!” Tad viņš nodeva Jēzu jūdiem, lai tie sit viņu krustā. Un tie Jēzu saņēma.

Krustā sišana

Savu krustu nesdams, viņš gāja uz tā dēvēto Galvaskausa vietu, ebrejiski – Golgāta, kur tie viņu sita krustā un kopā ar viņu vēl divus citus, katru savā pusē, bet Jēzu tiem pa vidu. Pilāts lika izgatavot uzrakstu un piestiprināt pie krusta. Uz tā bija rakstīts: Jēzus, Nācarietis, jūdu Ķēniņš. Daudzi jūdi lasīja šo uzrakstu, jo

vieta, kur Jēzus tika sists krustā, bija tuvu pie pilsētas. Rakstīti bija ebrejiski, latīniski un grieķiski. Jūdu virspriesteri sacīja Pilātam: “Neraksti: jūdu Ķēniņš, raksti, kā viņš pats ir sacījis: es esmu jūdu Ķēniņš.” Pilāts atbildēja: “Ko esmu rakstījis, to esmu rakstījis.” Kad kareivji Jēzu bija situši krustā, tie ņēma viņa drēbes un sadalīja uz četriem – katram kareivim pa daļai; tie ņēma arī kreklu, kas nebija šūts, bet noausts vienā gabalā no augšas līdz apakšai. Tad kareivji viens otram sacīja: “Neplēsīsim to, bet lozēsīsim, kam tas tiks,” – tā piepildījās Raksti: tie manas drēbes sadalīja savā starpā, un par manu apģērbu tie meta kauliņus. – Kareivji tā arī darīja. Pie Jēzus krusta stāvēja viņa māte un viņa mātesmāsa Marija, Kleopa sieva, un Marija Magdalēna. Ieraudzījis savu māti un mācekli, ko viņš mīlēja, tai līdzās stāvam, Jēzus savai mātei sacīja: “Sieviete, redzi, tavs dēls!” Pēc tam viņš sacīja māceklim: “Redzi, tava māte!” Kopš tā brīža māceklis ņēma viņu pie sevis.

Dziesma: Ak, šķīstais Dieva Jēriņ

Jēzus nāve

Tad Jēzus, zinādams, ka viss jau ir pabeigts, lai piepildītos Raksti, sacīja: “Man slāpst!” Tur stāvēja trauks, pilns ar etiķi; tie aptina ap īzapa stiebru sūkli, piesūcinātu ar etiķi, un cēla to pie viņa mutes. Etiķi nobaudījis, Jēzus sacīja: “Viss piepildīts!” – un, galvu noliecis, atdeva garu. Tā kā bija Pashas sagatavošanas diena – un šī sabata diena bija īpaši nozīmīga – jūdi lūdza Pilātu salauzt stilbkaulus krustā sistajiem un viņus no krusta noņemt, lai viņu miesas sabatā nepaliktu pie krusta. Tad kareivji nāca un salauza stilbkaulus pirmajam un tāpat arī otrajam, kas kopā ar Jēzu bija sisti krustā. Nonākuši pie Jēzus un redzēdami, ka viņš jau ir miris, tie viņam stilbkaulus nesalauza. Bet kāds no kareivjiem iedūra šķēpu viņa sānos, un tūlīt iztecēja asinis un ūdens. To apliecina tas, kas to ir redzējis, un viņa liecība ir

patiesa; un viņš zina, ka viņš runā patiesi, lai arī jūs ticētu. Tas notika, lai piepildītos Raksti: nevienu viņa kaulu nebūs satriekt. Vēl cita Rakstu vieta saka: un tie raudzīsies uz to, ko caurdūruši.

Jēzus tiek guldīts kapā

Bet pēc tā visa Jāzeps no Arimatejas, kas bija Jēzus māceklis, gan tikai slepenībā, jo bijās no jūdiem, lūdza Pilātu atļaut noņemt Jēzus miesas; un Pilāts atļāva. Tad viņš nāca un Jēzus miesas noņēma. Atnāca arī Nikodēms, kas jau kādreiz naktī bija nācis pie viņa, un atnesa maisījumu no mirrēm un alvejas; kādas simts mārciņas. Tad viņi ņēma Jēzus miesas un satina tās linu autā kopā ar smaržvielām, kā tas piederas pēc jūdu bērū paraduma. Tajā vietā, kur viņu sita krustā, bija dārzs un šajā dārzā jauna kapavieta, kurā neviens vēl nebija guldīts. ūdu Pashas sagatavošanas dienas dēļ tie guldīja Jēzu tur, jo šī kapavieta bija tuvu.

Dziesma: Viss piepildīts!

Lielās piektdienas litānija

1. Kristīgā draudze, māsas un brāļi, lūgsim par pasaulē izkaisīto Dieva svēto Baznīcu, lai Dievs to vada, saved kopā un lai visa cilvēce spētu Dievu pielūgt satiecībā un patiesā mierā.

Visspēcīgais, mūžīgais Dievs, Tu, kas savā Dēlā, Jēzū Kristū, esi atklājis savu godību visām tautām, mēs Tevi lūdzam, vadi Baznīcas žēlsirdības darbu. Dod tai pieaugt spēkā, vērsties plašumā un būt drosmīgai nest pestīšanas gaismu visai cilvēcei caur Tava vārda spēku. To lūdzam Kristus vārdā. Āmen.

2. Lūgsim par savu Baznīcu un archibīskapi Zušēvicu, par visiem garīdzniekiem un draudžu darbiniekiem, par ikvienu, kam uzticēta kalpošana Dieva draudzē, un par katru Dieva bērnu.

Visspēcīgais, mūžīgais Dievs, Tu kas caur Svēto Garu svētdari, un vadi savu Baznīcu, mēs Tevi lūdzam: dāvini spēku un uzticību Tavu darbu darītājiem, lai tie spēj turpināt kalpot un pildīt to uzdevumu, ko katram esi uzticējis. To lūdzam Kristus vārdā. Āmen.

3. Lūgsim par valstu vadītājiem un par tiem, kas viņu uzdevumā pilda savu amatu; par visiem, kam vara, - lai Dievs valda viņu sirdis, ka tie īsteno Dieva prātu, lai varam dzīvot mierā.

Visspēcīgais, mūžīgais Dievs, Tu, kas esi taisns tiesnesis un valdnieks visām tautām, savā žēlastībā uzlūko tos, kas valda, lai ļaudis varētu dzīvot drošībā. To lūdzam Kristus vārdā. Āmen.

4. Lūgsim par tiem, kas gatavojas saņemt Svētās Kristības sakramentu, vai savām iesvētībām. Lai Dievs palīdz viņiem atsaukties Dieva mīlestībai.

Visspēcīgais un mūžīgais Dievs, Tu, kas savai Baznīcai arvien dāvini jaunus locekļus, mēs Tevi lūdzam: vairo viņu ticību, ka tie Tevi un Tavu Dēlu iepazīst un iemīl.

Dāvā tiem jaunu dzīvību Kristū Jēzū. To lūdzam Kristus vārdā. Āmen.

5. Lūgšim par kristīgās ticības brāļiem un māsām, lai Dievs mums palīdz dzīvot Svētā Gara patiesā sadraudzībā.

Visspēcīgais un mūžīgais Dievs, Tu, kas dāvā savai Baznīcai vienotību, mēs Tevi lūdzam, palīdzi mums raudzīties labestībā uz katru, kurš seko Tavam Dēlam. Lai Tava mīlestība mūs vieno. To lūdzam Kristus vārdā. Āmen.

6. Lūgšim par tiem, kas Kristum netic; lai Svētais Gars tiem atklāj pestīšanas ceļu.

Visspēcīgais un mūžīgais Dievs, Tu, kas cilvēkus radīji, lai viņi ilgotos pēc Tevis un, atraduši Tevi, gūst mieru savai dvēselei. Mēs Tevi lūdzam: dod, ka pieaugam mīlestībā uz Tevi un citam uz citu, lai tie, kas vēl nav ieraudzījuši Tavu gaismu, to saskatītu mūsu darbos. To lūdzam Kristus vārdā. Āmen.

7. Lūgšim, lai Dievs, visspēcīgais un žēlīgais Tēvs, šķīstī pasauli no visiem maldiem, lai novērš slimības, badu un ciešanas, atbrīvo netaisni vajātos, dziedina slimos, ved, mājās tos, kas svešumā un tos, kuŗi plosīti dzīves vētrās, lai ievēd miera ostā. Lai Dievs ir ar Koronas vīrusa piemeklētiem un aprūpes personālu, kas par tiem gādā.

Visspēcīgais un mūžīgais Dievs, Tu, kas esi mierinājums izmisušajiem un stiprums cietējiem, uzklausi nomākto ļaužu lūgšanas, lai savās grūtībās viņi gūst iepriecinājumu no Tavas žēlastības pilnās klātbūtnes. To lūdzam Kristus vārdā. Āmen.